

2008-07-13

VLATKO LJUBIČIĆ

VIROVITICA 10. SRPNJA 2008.

GROBIŠTE DUGA SLATINA KRAJ VIROVITICE

Ivan Hajmaši rođen 1928. godine u Svetom Duđu kraj Virovitice je još bio fakin kad je išao u šumu na doznaku. Objašnjava nam da je to ko proreda. Koje drvo je bilo doznačeno, sjeklo se. S njim su bili Ravtek, Tomo Pomper i Segin stariji stalni radnici u Šumariji. Svi iz Svetog Đurđa. Hajmaši nije bio stalni radnik jer nije imao godina.

Išli su u podne jesti a nije bilo vode. Kad su jeli Ravtek je bio jako žedan. Voda u potoku koji je bio pored njih je bila mutna. Ravtek je otišao potražiti izvor tog potoka da se tamo napije. Odjednom je počeo i njih zvati da dođu. Kad su došli tamo vidjeli su da iz vododerine vire noge nekog vojnika, drugom se ispod nabacanog granja vidjela glava i na njoj mjesto gdje je prošao metak. Bila je to masovna grobnica. Žrtve su bile nabacane u vododerinu. Tu je bilo čahura, žice i jedna motka. Ivo Hajmaši kaže da su žrtve bile obučene i da su uniforme bile domobranske. Jedan od radnika je čekićem kojim je vršio doznaku odsjekao

jedno drvom malo ga stanjio i njime skinuo cipele sa onih nogu koje su virile. Te je cipele još dugo nosio jer su bile nove, neizlizane. Kad su stali gore na zatrpana tijela osjetili su kako se ljulja (šica), i šicali su se, a tko zna koliko ih je bilo unutra, zapitao se Hajmaši.

Kad se cesta od Virovitice počinje penjati uz Bilogoru prema Lončarici, skrene se lijevo šumskim putem u Dugu slatinu. U taj dio šume nas trojicu je vozio Siniša Prpić, a Hajmaši nam je pokazao mjesto gdje se po njegovu mišljenju nalazi spomenuta masovna grobnica.

Ovo je pripovjedaio kad smo ga dr. Katanušić i ja posjetili u njegovom vinogradu. Bio je to naš drugi susret.

(Na slici Ivo Hajmaši ima šešir na glavi, rukom zabavlja svog psa, i dr. Josip Katanušić)

